

В ТУНІСІ ВІДБУДЕТЬСЯ між 15-22 липня перший Панафриканський Фестиваль Молоді. Програма включатиме такі теми, як обговорення питань африканської солідарності, економічних труднощів, солідарності з іншими державами т. зв. Третього світу, а також симпозіум на тему африканської культури.

СВОБОДА

Український щоденник
Ukrainian Daily
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973

Переплати: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСоюзу 85% м.с. За кошти зміни адреси — 25¢. Члени "money order" доставляти на "Свободу".
P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

75-річчя „Канадської Русь“

3-80-річчям „Свободи“, що припадає в цьому році, і 80-річчям Українського Народного Союзу, що його будемо відзначати в 1974 році, тісно зв'язана активність другого з черги головного редактора „Свободи“ і другого в черзі головного секретаря УНСоюзу, о. Нестора Дмитрова (1893-1925), зокрема 75-річчя встановлення між 1897-1898 рр. тісних зв'язків між „Американською Україною“ і „Канадською Україною“, тобто між українськими спільнотами ЗСА і Канади.

Сімдесят шість років тому, 1897 року, провідний тодішній діяч Руського Народного Союзу о. Нестор Дмитров, згідно з рішенням 4-ої конференції, був висланий до Канади „для перевірених відносин, в яких живуть наші українські поселенці“. Вихавши в Канаду, о. Н. Дмитров був не тільки першим українським священником, що відвідав українців в Канаді, відправив там для них першу Службу Богу, залучив до спільноти „Христів Свободи“ і заснування перших українських христів, але й першим українським представником в Імміграційному Департаменті Канади 1898 року і першим літописцем українського життя в Канаді. Вислідом цієї духовної і згодом організаційно-догомочної діяльності о. Н. Дмитрова між українською імміграцією на території Канади були дружавані 1897 року п. п. „Канадська Русь“ у „Свободі“ і вадані того ж року окремою книжкою його подорожні спогади з оглядом відвідуваних ним українських громад і життя українських поселенців. Зацікавлення життям канадських українців проявляв о. Нестор Дмитров і в пізніших своїх літературних публікаціях і в усьому багатогранній діяльності в рамках Українського Народного Союзу, посприявши тим самим основи для закріплення тісних зв'язків між американськими й канадськими українцями і поширення мережі Відділів УНСоюзу на території Канади.

75-річчя започаткування цих зв'язків і співпраці відзначила Українська Вільна Академія Наук у Канаді 1972 року зацікавленням серії „Джерела до історії українців Канади“ за редакцією М. Марущака з виданнями, як першого її числа, спогадів о. Нестора Дмитрова „Канадська Русь“, що є першоджерельним матеріалом у цій діяльності. Ця діяльність буде відзначена також під час цього річного Національного Українського Фестивалю Канади, що відбудеться в днях 2-5 серпня в Давидіві, Манітоба, і що його почесними господарями будуть головний редактор УНСоюзу Йосип Лисогір із дружиною Марією.

Упоєджене село

Про незадовільний стан на відтинку сільських загальноосвітніх шкіл в СРСР не приходить багато говорити. На це час від часу звертає й звертає увагу совєтська преса. У якій мірі цей стан незадовільний, якують факти низького рівня навчання, браку задовільних приміщень, підручників, кваліфікованого персоналу. У висліді учні, які закінчили восьмирічну загальноосвітню школу на селі, щодня своєю відсутністю далеко відстають від учнів такої ж категорії шкіл у містах Совєтського Союзу.

Очевидно, великі розходження в навчанні дітей у сільських і міських школах дуже сильно відражають на основній засаді совєтської системи, мовляв, а умови совєтської дійсності поступово затривається різниця між селом і містом, між фізичною і розумовою працею. Треба припускати, що все це й мала й увазі в ЦК КПСР та Раді Міністрів СРСР, коли на початку липня прийняли, як інформую совєтська преса, постанову в питанні про заходи по дальшому поліпшенню умов роботи сільської загальноосвітньої школи.

У зазначеній постанові зазначається необхідність звернути максимальну увагу на піднесення рівня навчання у сільських загальноосвітніх школах, бо без цього, мовляв, не можна буде переставити в життя планів „соціально-економічного і культурного будівництва“, а також „у подоланні істотних відмінностей між містом і селом“. Про те, яку засадничу вагу має для СРСР це питання, вистіхає нагадає, що під сучасну пору „у сільських загальноосвітніх школах... навчається 22 мільйони учнів, що становить половину всіх школярів країни“.

Плани докорінної зміни на відтинку сільського шкільництва в СРСР розробляють на декілька років, і совєтські чинники не сподіваються, що й скоріше від 1980 року пошастить підняти рівень навчання у сільських школах, поліпшити побутові умови вчителів та учнів і забезпечити школи кращими приміщеннями. Завдання на цьому відтинку за останніх 50 років виявлялося таке велике, що треба тепер аж „п'ятирічного плану“, щоб сільське шкільництво справді стало таким, як його з пропагандивних міркувань можливості представляє совєтська преса, пишучи про „великі й історичні досягнення“ на шляху розвитку совєтського шкільництва.

В СРСР планують „поліпшення“ сільського шкільництва

Москва. — Згідно з повідомленнями совєтської преси, ЦК КПСР та Рада міністрів СРСР винесли постанову про ряд заходів, які мають бути виконані протягом найближчих шість років, щоб підняти рівень навчання у сільських загальноосвітніх школах. У цій постанові, як пише „Радянська Україна“, 6 липня, стверджується, що треба усунути „недоліки в діяльності сільських шкіл, вчителів (зміни) і заочних загальноосвітніх шкіл, здійснити у найближчі роки і конкретні заходи по дальшому розвитку шкільної освіти на селі, зміцненню навчально-матеріальної бази шкіл, забезпеченню їх виховання

сільської шкільної молоді“. За новим планом, в СРСР будуть пороблені заходи, щоб у „кожному радгоспі і великому колгоспі“ була середня загальноосвітня школа. Як відомо, на селі тепер школи з двох ступенів: з чотирьох класів і з восьми класів. Восьмикласова загальноосвітня школа є обов'язковою для всієї молоді. Під сучасну пору в сільських школах в СРСР навчається половина всіх дітей шкільного віку, тобто з 22 мільйонів учнів. Окремий наголос в новому плані покладено на те, щоб в усіх сільських школах навчали учнів „автосправи або роботи на тракторі, комбайні та інших сільсько-господарських машинах“.

Олександр Брай

НА ЗАГИБЕЛЬ ЛЮДСТВА

Майбутність наших дітей — це майбутність людства. Як будуть градучі помилки, таким буде й світ.

На наших очах діються неможливі зміни, і ті зміни поступово шаленіли темпами. Наприклад, родини, що мають по двох чи по трьох дітей, мають великі труднощі у їх вихованні. Страх перед тим, що надходить, стримує багато подруж від бажання мати дітей.

Молодь зростає на мані-ці, і поведінку її не можна назвати людською, — немає у неї пошани до старших, ширі в Бога, чести, чесності, а найгірше, що немає пошани до самих себе. Надбання людства, виплекані тисячоліттями (культуру, науку, техніку), молоді скеровує не для добра людства, а на зло. Але чим в тому винна тільки молоді?

„Нові ідеї“ спрямовані головно на знищення родини, бо без здорової родини не може бути здорового суспільства. Родина — це маленька держава, родина — це Церква. А хто ж ці ідеї поширює? На превеликий жаль, це чуже і з уст учнів, політичних лідерів, лікарів, тобто — від т. зв. еліти.

Свого часу в журналі „Рідер Дайджест“ була надрукована стаття Лестера Вайлі під заг. „Віра проти американської родини“. Редакція журналу коментує цю статтю такими словами: „В часописах і журналах, через радіо і телебачення, у університетських кафедр, по університетських кампусах кричать про те саме: дні родинного життя — це пережиття! Подружжя життя скінчилися!“

Як ж майбутність цієї частини нашої молоді, що сприймає „нові ідеї“? Л. Вайлі подає один з багатьох прикладів: Канні, донька лікаря, закінчила університетські студії і готувалася продовжувати аспірантуру в галузі математики. Мріяла вийти заміж, мати дітей, створити свою родину. Але одного разу вона відвідала колонію гіпсі. Вестурботне, вільне життя колоністів їй сподобалося. Зустріла гарного хлопця Генрі і з ним зішлася. Забула про всі свої плани-мрії і залишилася жити в цій „модерній“ колонії.

Коли виявилось, що Канні сподівалася дитини, батьки почали настоювати, щоб вона подружилася, але Канні рішуче заявила: „Діти подружжя вийшли з моди. Вони прив'язують і пригноблюють жінку. Крім того, нам не потрібно кланятися перу (тобто метриці шлюбу), щоб зв'язати наше життя — ми одне одному довіряємо“.

Народилося немовля, а Генрі, якому Канні довіряла, пішов до другої дитини-колоністки, і у неї через рік також появилася дитина. Генрі ж, як той похитливий самець, демаго уділяв свої „ласки“ то одній, то другій, але забезпеченням жінок, а

тим більше дітей, не турбувався. Тепер Канні живе з своїм безбаченком — дитиною на невеличкій засади, що й дає „Белфар“, користає з помічі батьків і вирощує ярину на своєму маленькому городі.

Таке життя покісної молоді матері не віддається проповідникам „нових ідей“ привинуючим гідність жінки. Але що думає бідна Канні? Мабути, вона вже тисячу разів розкалася і проклала ті всі „нові ідеї“.

„Канні і її дитина“, — пише Л. Вайлі, — це жертви і наслідки війни проти шлюбу і родини. Цю війну проводять озвірілі борці за „свободу жінки“, „прогресисти“, в тому числі провідники „лівого фронту“. Ця війна йде всюди, а полюблює з школи і університетських „кампусів“.

Редактор журналу „Шлюб і Родина“, професор Південнокаліфорнійського університету К. Вродерик, який уважно слідує за всіма виданнями на цю тему, говорить: видавці „падають з ніг“, друкуючи багатоміліонні накладки книжок, в яких заповідається руйнування подружнього життя, а пропонується інші форми співжиття. Багато з тих книжок включено в списки обов'язкових для читання на університетських курсах соціології і психології.

„Усі, без винятків, ці книжки“, — пише Л. Вайлі, — закликають до відходу від традиційного родинного життя. В одній із цих книжок пропонується групові і гомосексуальні шлюби чи взагалі спільне життя без шлюбу, комуніальні родини або полігамії“.

Один професор Мінесотського університету „деперт“ з полігамії, в цій книжці передбачає нову еру, „коли суспільство признає, що шлюб природний, і що чоловіки, і жінки бажать різноманітності в своїх статевих зв'язках“. Так начебто ставе життя з головною основою людського буття.

В інших книжках автор пропонує обмін дружинами, що повинно привести до щастя, „кооперативів“.

На питання „Л. Вайлі, чому професори з такими запалом пропонують ці „теорії“ студентам, Вродерик відповідає, що студенти цього вимагають. Отже, постає питання: хто кого вчить? Студенти, вярвавшись з-під контролю батьків, вступають у шлюбні зв'язки, виключаючи „комуніальні“, а вчителі, замість їх опам'ятати, організують курси „нових сімейних форм“, пишуть книжки на ці теми, проводять дискусії через радіо і телебачення.

Особливий настрій на рідну веде через організацію т. зв. „жінчючих курсів“. Головним посібником на цих курсах є книжка К. Міллера і Ф. Енгельса „Фридрих Енгельс твердить, що родина використовує і пригноблює жінку, і що приватна власність і держава, що базуються на родинному, а не

на комуніальному способі життя, пригноблює людство“.

К. Міллер представляє аме-р-іканську родину, як тюрму, очолену тираном, якому дружина і діти мусять цілковито підлягати.

Ще ця книжка (1969 р.) не вийшла з друку, як Корнельський університет організував „жінчючі курси“ і по-м'яв її в основу своєї програми. Минулого року понад 200 високих шкіл провели тисячі таких курсів.

Л. Вайлі запитує одну з професорів, що викладає на цих курсах, як вона собі уявляє родину в майбутньому. У відповідь почує: „Родина — це традиція, що стає нестерпним ярмом. Вона ізолює жінку і робить її життя безкозловитим“.

На питання, що вона думає про шлюб, відповіла була: „Я волюблю розколотися подружжя, не довше, як 10 років, тобто поки підроснуть діти. Тоді шлюб повинен бути занулений і партнери зможуть знайти собі нових співжителів“.

„Чи передете ви ці ідеї своїм студентам?“, — запитує Л. Вайлі.

„Я лише подаю їм факти“, — відповіла вона. — Говорю їм, в чому ліхо традиційної родини, що в більшості подружжя нещадні, нещасливі, і що чоловіки займають в них домінуюче становище“.

Професорка соціології одного з університетів в Чикаго вимагає від студентів, щоб вони прочитали книжку С. Фаррестона, в якій автор пропонує жінкам відмовитися від природного способу родження дітей, а приводити на світ дітей штучним способом. Отже — відібрати жінкам їхнє почуття материнства, його насолоду.

Найбільша трагедія в тому, — робить висновок професор — соціолог Вродерик, — що молоді підлягає цьому „ідеологічному бомбардуванню“ ще перед тим, поки вона на власному досвіді не може пережити всі долатні сторони шлюбу і родини.

На жаль, війна проти родини веде з успіхом. Згідно з статистичними даними бюро Янгеловича, в 1969 р. 24 відсоток опитуваних студентів відкинуло ідею подружжя і родини, а в травні 1971 р. таких було вже 34 відсотки.

Заходять питання: кому це потрібне?

Ми знаємо, що в царській Росії зразу після революції (за це й перед нею) більшовики також спиралися на вчення Енгельса та інших марксистів і старалися розбити родину. І це було для них потрібно, бо при мі-жній основі родини і незатриманій моралі війна б ала в своїх руках втримати не змогла. Пізніше, коли влада укріпилася, вони рішуче відкинули „вільну любов“, а зважили за укріплення „совєтської сім'ї“.

У часописах ЗСА появляються виступи про те, що по містах, а особливо в Нью-Йорку процвітає проституція. Це ніби річ заборонена. Деяких проститутток поліція затримує і навіть судить,

К. Степанів

Спомини очевидця

У неділю 24-го червня в церкві св. Вознесіння в Мейлвуді, Н. Дж., після Служби Божої і Панахиди, в залі цієї церкви відбулися жалобні сходина, присвячені пам'яті 7-ми мільйонів жертв, які з вини московського наїзника загинули в 1932-33 р. в тяжких муках голодної смерті. На цих сходинах очевидець голоду, який у тих роках працював вчителем в одному із сіл на Полтавщині, К. Степанів, розповів присутнім про страждання, яке було в тому і в сусідніх селах восени 1932-го і навесні 1933-го року.

Він навіяв ряд прикладів як із свого особистого життя, так і з життя тамашного селянина-колгоспника.

Коли за наказом районного відділу Народної Освіти — сказав доповідач, — я пішов на один з хуторів, щоб узяти на облік дітей шкільного віку, то не було кого записувати. Більшість дітей кончили в голодних судорогах або лазили, не реагуючи на все те, що діялося навколо них. Багато їх померло тієї осені і весни 1933 р., а ще більше померло їхніх батьків і матерів. Могили їхніх не знайде ніхто, бо їх не хоронили за християнським звичаєм, а вкидали у провали, в колодязі чи відвозили в яри.

Врожай того року був середній. Хліба вистачило б прогнати людей і на наступний рік, але біда в тому, що наш край не був і не є вільний. Він окупувався найлігішим ворогом, ім'я якого московсько-імперіалістичний комунізм. Режим цей страшний і жорстокий. Режим, який забрав з України все зерно, залишивши господарів на смерть.

І все це робилися на очах депутатки Верховного Совєту УССР — Олени Кива, яка була „образна“ від декількох округ і мепкала в цьому селі. Вона була садком цієї найбільшої в історії людства трагедії. Була дояркою в колгоспі, в якому вмирили востки людей. Чи вона підняла голос в обороні їх у районі, області, не кажучи вже про Верховний Совєт? Ні! Бо вона знала, що ченяло на кожного того, хто підняв би голос в обороні свого народу. Вождь партії „непомилний“, і той, хто спробував би заговорити буди-що проти нього, був би негайно ліквідований.

Голод був організований з метою знищення української нації.

але присуд за проституцію — 5 доларів!

Чи не є це все підготовкою до революції? Звичайно, багато проповідників „вільної любові“ безсереднього відношення до революції не мають. Вони — лише знаряддя в руках провідників. На превеликий жаль, „батьки народу“ в Америці майже нічого в цьому напрямі не роблять, тоді як міжнародний комунізм видає на цю „війну“ щорічно сотки мільйонів доларів.

По довгому обговоренні вирішено доручити оформити Раді Суспільної Служби з оглядом в Канаді. Президи Секретаріату СКВУ попросила мітра суспільної праці Олю Данилюк в Торонто організувати таку Раді. Оля Данилюк створила Ініціативний комітет для оформлення Раді Суспільної Служби, перше засідання якого відбулося 30 березня 1968 р. в Торонті в приватності: О. Данилюк, К. Місячух, С. Савчук, В. Ухач, Е. Янінський. На тому засіданні рішено Ініціативний комітет побилизити представниками — ЗАДАК д-ром Володимиром Галамом, від УЗХРСТА Марією Катковською, д-ром Михайлом Логаном і головою Централі Суспільної Служби України Канади мітром Романом Сеничником. Екзекутивна, Ініціативного комітету опрацювала проєкт правил діяльності Раді СС СКВУ, який розіслав по ЗАДАК, ССВУ, С. Савчук, Е. Янінський, ФУЖО і до членів Ініціативного комітету з проханням подати свої зауваги до 30-го жовтня 1968 р., із зазначенням, що коли до визначеного терміну вони не дадуть своїх зауваг, то уважатиметься, що запроєктовані правила є прийнятними.

Перша Пленарна Сесія Секретаріату СКВУ в дні 21-22 жовтня 1968 р. в Торонті прийняла з задоволенням оформлення Раді Суспільної Служби СКВУ, затвердила її правила діяльності та заходи наладження організації й зв'язків з представництвами країн, що входять до СКВУ, центральними допомогними організаціями і краями й на надбудованих. Заaproбовано Секретаріату СКВУ переіменовано Ініціативний комітет в тимчасову Раді Суспільної Служби СКВУ, яка продовжувала поглиблювати зв'язки з усіма допомогними організаціями нашого поселення. Найбільш трудною була в названні нормальних зв'язків із ЗСА, власне із Злученим Українським Американським Допомогним Комітетом (ЗАДАК), Президія якого узагальняла, що при творенні Раді Суспільної Служби треба вистергтися, щоб ця Рада своєю побудовою і структурою не стала ще одною з допомогних центрально-національних організацій, які вже багато років діють, як ЗАДАК і ЗСА, ФДУК в Канаді та менші по інших кра-

ЗВЕРНЕННЯ

Українського Конгресового Комітету Америки в справі відзначення 55-річчя відновлення гетьманської влади в Україні і 100-річчя з дня народження Гетьмана Павла

Український Конгресовий Комітет Америки, визнаючи всеукраїнський характер визвольних змагань українського народу, святочно відзначає 55-річчя проголошення Української Соборної Самостійної Держави.

В цих змаганнях український народ різними етапами намагався зберегти і закріпити своє самостійне державне існування.

Одним з етапів цієї боротьби був акт 29 квітня 1918 року, коли в Києві українські хлібороби та консервативні круги населення відновили історичну форму української держави — гетьманщину і проголосили Гетьманом Всєї України генерала Павла Скоропадського. Цей акт припадає 100-річчя з дня народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

ЗА ПРЕЗИДІО ЕКЗЕКУТИВІ УКА

Проф. Лев Е. Добрянський (—) Йосип Лисогір (—)
Президент Екс. Віце-Президент

Олександр Спринський (—) Ігнат Вільніський (—)
Секретар Секретар

Іван Базарко
Екзекутивний Директор

Міжнародний Конгресовий Комітет Америки в справі відзначення 55-річчя відновлення гетьманської влади в Україні і 100-річчя народження Гетьмана Павла

Міжнародний Конгресовий Комітет Америки, визнаючи всеукраїнський характер визвольних змагань українського народу, святочно відзначає 55-річчя проголошення Української Соборної Самостійної Держави.

В цих змаганнях український народ різними етапами намагався зберегти і закріпити своє самостійне державне існування.

Одним з етапів цієї боротьби був акт 29 квітня 1918 року, коли в Києві українські хлібороби та консервативні круги населення відновили історичну форму української держави — гетьманщину і проголосили Гетьманом Всєї України генерала Павла Скоропадського. Цей акт припадає 100-річчя з дня народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державності і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Опитуючи належно влад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конгресовий Комітет Америки відзначає 55-річчя роковий відновлення гетьманської влади в Україні і сторіччя народження Гетьмана Павла.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Іван Норітко

РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Добра і Краси

Сторінка Української Кооперативної Думки

НАШЕ МАЙБУТНЄ У МОЛОДІ

„Молодь — олія землі“. Молодь — найбільший скарб нашої держави. „Ліпим до молоді!“ Ось такі і їм подібні гасла чують чи не на кожному кроці: під час доповідей і нарад, в період і в школі, на сторінках преси і в публічних та приватних дискусіях. Вони стали висловом своєрідної акції, яка не підлягає будь-якій дискусії. І воно зовсім зрозуміле і переконливе, зокрема, в нашому випадку майбутнього нашої спільноти в діаспорі.

І справді, будь-яка спільнота, яка не має у своїх рядах молоді, приречена на нищину і занепад. Це дійсно зокрема з такими клітинками суспільного життя, які є радше продуктом минулого ніж теперішнього, і які вже відіграли свою роль та не мають перспектив на свою громадсько-функціональну необхідність. А таких груп чи клітин у нас чимало. Зокрема серед наших вихідців з Рідних Земель, які масово прибули сюди до ЗСА після Другої світової війни і привезли з собою цілу мережу різних-приватних організацій, товариств, партій, угруповань, і т. п. Багато з них уже відмерло, розв'язалося, багато перейшло в історію і спомини, а ще деякі живуть ілюзіями своєї спільнотної єврейської необхідності, дарма що життя уже давно перейшло над ними до денного порядку.

На тлі такої саме дійсності українська організована спільнота, що є теж суспільно-громадською клітинкою, завжди зовсім відокремлене місце. Зреорганізована на новітній континенті, в навізанні до прекрасних традицій старого краю, українська кооперативна ідеологія виявила себе живою, динамічною і перспективно дуже надійною силою нашого сьогодення і завтрашнього життя.

Воно і реальним ділом передових наших кооперативів відроджена на нових основах у 1950-их роках, українська кооперативна не тощо віднайдла себе, але пішла далі вперед і на сьогодні вона репрезентує не тільки силу самої ідеї, але і силу гроша, — отже зовсім реальну силу, яка з десятистами тисяч свого членства і десятистами мільйонами капіталу зуміла зайняти передове місце в структурі нашого життя. В окремих етапах розвитку української кооперативної ідеї на нових землях в Америці — дуже важливим моментом був З'їзд української кооперативної організації в жовтні 1971 року, який не тільки підсумував досягнення 20-річчя досягнення, але чітко і міцно накреслив нові напрями дальшої дії українського кооперативного руху, репрезентованого Товариством Української Кооперативної (ТУК).

Між основними напрямками цього пропам'ятного з'їзду, — на першому місці було поставлено в цілу ширину питання українського молодого покоління — як гаранта збереження української національної ідентичності. Було підкреслено, що українську кооперативну також же неминуче правильне видіння, якщо молоді, авангард нашої спільноти, не увільниться у всю ідеологічну та практичну роботу української кооперативної. В цьому складному процесі продовження і забезпечення життя української кооперативної відіграє і відіграватиме важливу роль справа т. зв. переміщення. Ми маємо на увазі продуману і плановану передачу всіх ресурсів праці нашої кооперативної новим підготовленим кадрам. Питання не просте, але воно мусить бути розв'язане планово і продумано.

На першому етапі цього складного процесу мусять бути виявлені надійні і відповідно вишколені одиниці. Подальше втілення таких зацікавлених ідеєю кооперативної тадиновитих одиниць дозволить розв'язати проблему нового провідництва і ступеню переміщення.

Ця саме провідна ідея присвічувала організаторам першого мабуть в історії української кооперативної панелі, з участю молодого кооперативного достроку, що його метою було не тільки створити компетентний форум молодих для життєвого зацікавлення деякими формами кооперативної дії, але й сконфронтувати цілий ряд проблем, які творять зміст кооперативної програми (ілюстрованої на прикладі одного кооп. банку), як теж виявити майбутні, свіжі нові сили, які мають прийти ставши на зміну. Крім молодих доповідачів, кілька десятків присутніх з числа молоді переконано ініціаторів цієї конференції, що наша постава до молоді правильна, що ми знаходимо з нею контакт і що серед неї ми зуміємо знайти добрих, фахово вишкolenіх і гідних наших наступників.

Вслід за Чикаго повинні піти інші наші більші кооперативні осередки і пробувати навізати не тільки бюровий формальний контакт з молодими, але дійсний, реальний, бо тільки такий контакт може дати бажані наслідки. Тільки тоді ми докажемо, що ми не приречені на нищину, а навпаки — нас чекає дальший розвиток; бо врешті-решт тільки тоді ми зможемо виконати перед нашою громадою проголошене кооперативне завдання: продовжити і зберегти нашу національну ідентичність.

Ось чому у цьому числі нашої кооперативної трибуни ми присвячуємо стільки місця нашій зустрічі з молодими. (С.)

Вісті з Централі ТУК

Насьогодні Товариство Української Кооперативної ТУК об'єднує 20 кооп. осередків і 26 кооперативів, які нараховують понад 40 000 членів, та около 50 мільйонів капіталу. З цього слідує, що Товариство Української Кооперативної — ТУК перестало уже бути важливим господарським чинником тільки для своїх членів, а стало інституцією загальногромадського значення і з кожним роком починає відігравати все важливішу роль в організації життєвого життя нашої еміграції взагалі, а в ЗСА зокрема. Дальша планова розбудова нашого кооперативного життя, динаміка його організації, створена спільними силами фінансова база, мають не тільки завдання підтримати спільними фінансовими силами творчі зусилля нашої еміграції, але й змусити до ідейного об'єднання з рештою, що не скооперованою частинною нашої української громади в діаспорі.

МОЛОДІ ПРО КООПЕРАЦІЮ

(Панель молодих кооператорів у Чикаго)

Уже давним-давно дирекція Української Кредитової Кооперативної „Самопоміч“ в Чикаго поставила ставку на молоді. Оця одна із наших передових і доволі динамічних у своєму рості українських кредитових у ЗСА від довшого часу старастся є притягнути до співпраці молоді, як єдиного гаранта дальшого росту. Бачимо отже молодих громадян у керівних органах нашої кредитивки, зустрічаємося з привітно-успішними обличчями молодих хлопців і дівчат, що обслуговують при виконанні клієнтів, та й бачимо між ними, що приходять погоджувати справи. Але виявлено, що таких саме клієнтів наша каса має обмаль, бо статистика вказує, що не більше як 20%.

Це й стало причиною деяких турбот за дальший розвиток нашої кредитової кооперативної, яка на 2-му році своєї праці повинна би мати бодай 35% молодого членства. Бо як же без достатнього числа цього саме сегменту нашої громади скласти будь-які плани на майбутнє? Як є дійсне ставлення молодих до кооперативної взагалі, а української зокрема? Чи розуміє наша теперішня молоді і доцільно вагу і роль українського кооперативного капіталу? Чи усвідомлює вона, які потенційні користи може мати одиниця і громада, коли справу членства в рідній кооперативній візьме наравду поважно і масово стане її членом?

Ось такі і подібні міркування призвели до того, що організаційна комісія чикагської „Самопоміч“ (референт В. Івашук) рішила запросити відомих і надійних молодих кооператорів і молоді активно зацікавлені українським кооперативним рухом та існувати з ними панель, в цілому присвячений різним аспектам кооперативного руху, зокрема українського. Всі панелісти, з якою американською професійною освітою, з закінченими українськими школами, в віці 25-35 років, професійно працюють або в американській індустрії (чотирьох), або в українських фінансово-економічних установах (двох), одна студентка — активно зацікавлені справу української кооперативної деякі з них є членами керівних органів „Самопоміч“.

І вони радо погодились висловити прилюдно і поділитись своїми поглядами і думками на актуальні проблеми нашого кооперативного життя. Панелісти представили доволі численні аудиторії (близько 80 осіб), голова організаційної комісії інж.

Дм. Григорчук і передав даліше ведення модераторів панелью, який і виголосив першу доповідь Іванові Гулі.

I. Факти про американську кооперативну

Зрозуміло, що заки дискутувати справи української кооперативної, треба було увести присутніх у доволі інтенсивну проблематику американської кооперативної та визначити її місце в арсеналі загально-американського господарства.

І так за словами доповідача насьогодні в усьому світі діє 52 тисячі кредитових з 40 мільйонами членством, а з цього на ЗСА припадає 23 000 кредитових кооперативів, які охоплюють приблизно 26 мільйонів членів. Активних цих кооперативів виносимо під кінець 72 р. 25 мільйонів доларів. Американські кредитивки є четвертою фінансовою інституцією, які дають т. зв. консумпційний кредит. Цікаво виглядає статистика, за якою принципом засновуються американські кредитивки кооперативні; найбільше їх за місцем праці, а далі йдуть за приналежністю до якоїсь організації; поважний відсоток складають кооперативні робітників державних інституцій, наукових і інших.

Доповідач з притиском підкреслив значення кредитових для окремих громадян і їх перевагу над звичайними банками. Вони відрізняються від звичайних ощадноспільних кас тим, що кожний член має один голос, а в банківській системі членство не має ніякого голосу, бо вся влада належить невеликій групі власників даного банку.

Якщо йдеться про українські кредитивки, то вони на тлі загально-американських займають передові місця. В той час, коли американські кредитивки юні і малі з невеликими активами, серед наших кооперативів є 50% таких, що мають понад один мільйон активів і тому наша кредитивна кооперативна, яка

ка почала себе організувати тому 20 років, може похвалитись доволі гарними досягненнями і вона єдина в Америці кооперативна, організована за етнічним (національним) принципом.

II. Сила українського гроша

Ось що було темою другого панеліста Павла Олексюка, який подав своєрідну синтезу успіхів українського капіталу, репрезентованого трьома найважливішими фінансово-диспозитивними центрами, а це нашіми соціалістичними, кооперативними і українськими банками.

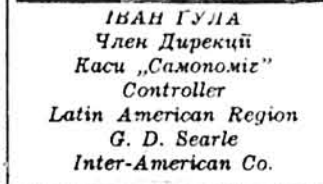
Доповідач ствердив, що на сьогодні братські союзні організації в ЗСА і Канаді мають разом 67 мільйонів майна (УНСоюз — 38 міль, УРСоюз — 20 міль, „Провидіння“ — 7 міль і Народна Поміч — 2 мільйони, 3 ощадноспільних кас (т. зв. „лон ассосієшн“) найбільше майна май „Трибуна“ у Ньюарку — 15 міль, після нього йде „Певніст“ у Чикаго — 13 міль, а далі Філадельфія з 12 мільйонами. З українських кредитивних кооперативів на першому місці треба поставити Канаду, яка має 58 мільйонів, а на другому українські кредитивки в ЗСА, які мають 42 мільйони. А далі п. Олексюк поінформував, що у минулому році українські кредитивки кооперативні заробили 8 мільйонів дол., виплатили членам дивіденди на суму 5 міль, один міль витратили на платні для адміністративного апарату. У 1972 р. капітал усіх кооперативів зріс до 120 мільйонів, а в 1980 р. він повинен зрости до 200 мільйонів і це капітал української спільноти. З цих грошей ми можемо брати фонди, потрібні на культуру, науку, освіту і завдяки тому, що згідно із статутом тільки українці можуть бути членами кооперативів, немає страху, що ці гроші можуть колинебудь перейти в неукраїнські руки. Цей капітал це наша сила і наша фінансова база.

(Закінчення на стор. 4-й)

УЧАСНИКИ ПАНЕЛІ

МАРІЯ ГУРА
Головний Книжковий Каси „Самопоміч“

ІВАН ГУЛА
Член Дирекції Каси „Самопоміч“
Controller
Latin American Region
G. D. Searle
Inter-American Co.

ПАВЛО ОЛЕКСЮК
Член Контрольної Комісії Каси „Самопоміч“
Business Analyst
Helene Curtis Industries, Inc.

ЛЮБОМИР КЛИМКОВИЧ
Член Контрольної Комісії Каси „Самопоміч“
Budget and Cost Analyst
Standard Oil Company
of Indiana

ЛЮБА ЛИТУС
студентка університету

СЛАВОМИР ПІГУТ
Представник-Агент Української Кооперативної Агенції

ОЛЕКСАНДР ПОШИВАНІК
Член Дирекції Каси „Самопоміч“
Mechanical Project Designer
Chicago Park District

КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ - Т У К

за станом 31. грудня 1972.

ч.п.	Назва 1 місцевість	члени	вклади	позики	балайсва сума 1971	1972	ріст	Датки на культ. цілі
1.	Самопоміч Шікаго	5,455	9,836.355	7,184.407	9,401.498	10,963.911	1,562.413	27.000
2.	Самопоміч Нью Йорк	4,500	7,502.611	3,878.413	7,341.480	8,328.480	987.000	7.948
3.	Самопоміч Детройт	3,655	6,497.213	3,864.021	6,322.352	7,083.731	761.379	5.517
4.	Самопоміч Клівленд	2,225	3,814.454	2,675.111	3,823.775	4,058.620	234.845	-----
5.	Укр.Кред.К-п. Рочестер	1,955	2,948.288	2,526.194	2,459.008	3,186.361	727.352	1.689
6.	Самопоміч Філадельфія	3,000	2,847.792	958.566	2,686.110	3,125.569	439.459	-----
7.	Будучність Детройт	1,500	2,234.852	1,910.316	1,851.140	2,515.521	464.381	950
8.	Самопоміч Ньюарк	3,360	1,804.346	1,099.844	1,677.157	1,949.261	272.104	760
9.	Самопоміч Джерсі Сіті	1,200	986.285	1,072.508	956.943	1,227.273	270.330	560
10.	Самопоміч Пасейк	760	1,064.872	533.903	1,100.928	1,169.189	68.261	-----
11.	СУМА Йонкерс	900	1,064.703	800.339	879.029	1,151.296	272.267	1.475
12.	Самопоміч Гартфорд	850	793.795	674.054	790.258	969.381	179.123	300
13.	Укр.Правосл. Нью Йорк	1,500	789.540	833.412	658.317	888.387	230.070	-----
14.	Основа Клівленд	736	480.368	483.979	589.456	511.441	/78.015/	-----
15.	Дніпро Вофало	514	397.053	210.006	432.669	451.922	19.253	-----
16.	Самопоміч Балтиморе	450	380.420	202.669	356.187	412.276	56.089	-----
17.	Самопоміч Трентон	600	275.849	282.003	298.108	309.621	11.513	524
18.	Св.Андрея Бавнд Брук	500	256.789	209.491	120.321	265.526	145.205	-----
19.	Самопоміч Елізабет	250	159.953	106.137	167.594	174.965	7.371	-----
20.	Кред.Кооп. Мінеаполіс	1,800	132.046	102.895	104.463	138.073	33.610	-----
21.	Самопоміч Сиракузи	200	109.171	69.150	90.499	126.913	36.414	65
22.	Самопоміч Честер	145	90.022	24.558	100.325	100.896	571	-----
23.	Кред.Кооп. Мілвоки	98	90.783	43.577	90.571	99.137	8.566	-----
РАЗОМ		36,153	44,557.560	29,745.553	42,298.188	49,007.750	6,717.723	46.788

МОЛОДІ ПРО КООПЕРАЦІЮ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

III. Чикагська "Самопоміч" — приклад кооперативної допомоги

Щоб показати на практиці, як користі має українська людина в українській кредитовій інституції, п-на Марія Гура розказала присутнім як чикагська "Самопоміч" помогла своїм дешевим кредитом нашим ново-прибулим у перших роках їхнього тут поселення. З послуг чикагської "Самопоміч" скористали наші професіоналісти, як от лікарі, адвокати, власники приватних підприємств, газолінових і стацій, різних варстатів, харчевні і інших крамниць. Понад 2 мільйони кредитів у одержали українські мотелі в Вискансі Делс, які, дякуючи українському дешевому кредитові, зуміли розбудувати в цьому гарному літньо-відпочинковому місті цілу мережу українських мотелів. Наша чикагська "Самопоміч" при співпраці інших кредитових дала велику позичку на розбудову українського православного центру у Сент Бавнд Брук. І вешті чикагська кредитівка, яка своєю своєю капіталу займає перше місце в системі української кооперативної (11 мільйонів майна), крім виплати квартальної дивіденди в висоті 5%, та автоматичного життєвого забезпечення (до висоти 2.000 дол. кожного членові) виплатила 250.000 доларів і сиротам по смерті їхніх рідних з титулу забезпечення за несплатені довги. А справді імпозантно виглядає сума пів мільйона дол. заощаджених своїм членами т. зв. комісового, який вони були б примусіти заплатити в різних банках за моргеджі.

IV. Кооператив і реклама

Це була тема четвертого з черги панеліста Олександра Пошіваника, який доволі обширно підійшов до питання модерної реклами, як засобу популяризації кооперативної ідеї. Він детально обговорив усі дотеперішні форми і засоби реклами, якими користувалась наша чикагська кредитівка (отже преса, радіо, а також телебачення під час свят Різдва чи Великодня), видає "Самопоміч" спеціальні листочки, програмки імпрез, ба навіть спонзорює театральні вистави чи концерти визначних мистців. Окремі листівки, вислані до всіх членів і періодичний бюлетень "Кооп. Інформатор", яким наша кредитівка кілька разів у рік інформує своє членство про життя і працю каси, доповнюють цю картину широко стосованої реклами. А все таки, на думку доповідача, ці засоби ще не вповні вистачають. В засновках цих різномірних форм реклами є погляд, що нашу кооперативну повинні підтримувати члени української спільноти передовсім тому, що це своя, рідна кооперативна. Це самозрозуміле але, на думку доповідача, невідомо, чи в рекламі треба передовсім акцентувати момент наявності користі і послуг української кредитової інституції, якою саме і є "Самопоміч" і інші подібні їй кредитові кооперативи. Він теж доволі песимістично дивиться на нове, молоде українське покоління, якому патрістичні кооперативні гасла ледве чи будуть промовляти до душі. Коротко: рекламу треба так організувати, щоб всі аспекти її змісту були справді переконливими, а форма наскрізь модерна.

Він вешті подав цілий ряд своїх практичних поглядів на те, яких способів можна б вживати, щоб привертати увагу тих усях, що не осторонь стоять від нашої кредитової кооперативної ідеї чи користі українського кооперативного капіталу.

В. Українська кооперативна агенція — наше чергове досягнення

В порозумінні з Централіо Американських Кредитових Юніт, за старанням Т-ва Української Кооперативної

Агенції засновано у 1970 р. в Чикаго Українську Кооперативну Агенцію. Її представник і службовець Славомір Пугут дав присутнім вичерпні пояснення про те, що собою уявляє ця агенція, як родої забезпечення вона веде (отже автомобілі, забезпечення домі, забезпечення в моргеджі, шпитальні і інші). УКАГенція є затверджена Американською Кооперативною Централіо (КЮ-НА), а її чикагське бюро стало на сьогодні першим центром для всіх майбутніх українських агенцій цього типу. Головна ціль агенції: обслуговувати українських громадян усіма доступними видами забезпечення і таким чином поважний капітал, який ми видаємо на ті цілі, задержати в українських руках.

Про потребу і організацію українського економічного клубу переконливо говорив Любомир Климович. Це мав би бути клуб молодих кооперативістів, економістів-професіоналів, на форумі якого будуть обговорювані різноманітні справи економічного-господарського порядку. В клубі, говорив Климович, хочемо дільтися думками не як заробити гроші, але як найкраще використати те майно, яке вже є і яким ми розпоряджаємося. Ідею такого клубу вже узгоджено з дирекцією чикагської "Самопоміч" і він вже в стадії організації.

VI. Збереження своєї ідентичності чи — асиміляція?

Ось таку тему вибрала собі для свого виступу на панелі молодіа вчителька (американських і українознавчих шкіл) п-на Люба Литус. Хоч тема ця не мала безпосереднього відношення до справ української кооперативної, все таки доповідачка доволі оригінально підійшла до неї, кажучи, що за 10 чи 20 років будемо мати в наших кооперативних банках великі мільйони, але чи будемо мати повновартісних українців? Ми теж не вільні від загрози асиміляції, а щоб її успішно протиставити, на думку п-ни Литус, потрібно нам центральне оплування і керування нашим життям. Це мав би бути загально-громадський орган складений з представників різних професій і організацій. Нам треба виходити з українського гетто і показати нашим сусідам українських мистців, наш хор, оркестри і т. п.; нам треба популяризувати серед неукраїнської спільноти наше мистецтво, нашу культуру й інформувати їх про нашу працю, нашу національну святкування. Нам уже сьогодні треба планувати і то серйозно, бо майбутній покоління треба залишити добру і надійну спадщину.

Дискусія і висновки

Вона була доволі широка і ділова. Виступали молоді і старші громадяни. Вони конфронтували свої погляди на теми заторкнені і незаторкнені доповідцями. Були порушені і справи реклами і української мови; потреби теж українського рекламного бюро і популяризування українських імпрез серед неукраїнців. Були переконливі голоси, щоб українську діяльність в Чикаго вчинити справді українською, розбудовуючи нові крамниці, не забуваючи при цьому про українські написи побіч американських.

Були заторкнені справи молоді і зокрема дому для Студентської Громади. Дискутантам відповідали окремі доповідачі, а головний директор "Самопоміч" Олександр Плешкевич у підсумках висловив повне задоволення з цього першого на українському терені кооперативного панеліо. Він пригадав, що американські кредитові юніти кооперували 14% американського населення, а нам, в доволі складних умовах, вдалося, покищо, кооперувати тільки 7%, але, не вважаючи на те, вислід є доволі гарний і перспективний на дальші успіхи. Добре сталося, говорив дир. Плешкевич, що ми вилучили чужинців з наших кредитів-

Денверська Група УВАН

16-го червня ц.р. відбулося в Денвері, Колорадо, чергове (84-те) засідання Денверської Групи УВАН у ЗСА. Воно відізнялося від попередніх засідань тим, що на нього прибув зі Сент Лейк Сіті, Юта, проф. д-р Василь Гвоздецький, голова Денверської Групи УВАН.

Засідання діяльності Групи обіймає всю Західну частину ЗСА. Членство Групи зосереджене між містами: Лос Анджелес, Сан Франсиско, Денвер і Сент Лейк Сіті, разом коло 18 осіб. В останньому з цих міст перебувають три члени групи: проф. Ф. Украща, інж. Ів. Громик і проф. В. Гвоздецький. З інших проф. Украща і інж. Громик вже доповідали на засіданнях Групи в Денвері. Тепер загостив і вперше доповідав ще й проф. В. Гвоздецький.

Порядок дня почався привітанням проф. В. Гвоздецького, що його виступив головною засідання проф. д-р В. Винар, дійсний член УВАН. З черги інж. Л. Висковський, член-кореспондент УВАН і секретар Групи представив проф. В. Гвоздецького присутнім і виступив вступне слово про нього, як дійсного члена УВАН у ЗСА, визначного науковця в царині географії та географію, автора численних наукових розвідок з цих і споріднених галузей науки. У своєму слові Л. Висковський підкреслював, що проф. В. Гвоздецький, який емеритований університету Юти в Сент Лейк Сіті, від 1930 р. був співробітником Всеукраїнської Академії Наук (ВУАН) у Києві. Від 1933 р. уже його наукові розвідки публікувалися у виданнях ВУАН. Нині, беручи участь в праці Денверської Групи УВАН і очолюючи її проф. В. Гвоздецький продовжує наукові традиції ВУАН. У той спосіб він стверджує безперервність українського історичного, зокрема вільного наукового процесу.

Після того проф. В. Гвоздецький заборав слово і виступив доповідь про "Клімат північних стадій до історичного озера Бонневіль (на підставі балансу води озера і балансу басейнів)". Ця проблема є частковою студією над четвертинним геологічним періодом. Доповідач спочатку розповів про початок своєї наукової діяльності в Денвері, Колорадо, чергове (84-те) засідання Денверської Групи УВАН у ЗСА. Воно відізнялося від попередніх засідань тим, що на нього прибув зі Сент Лейк Сіті, Юта, проф. д-р Василь Гвоздецький, голова Денверської Групи УВАН.

Засідання діяльності Групи обіймає всю Західну частину ЗСА. Членство Групи зосереджене між містами: Лос Анджелес, Сан Франсиско, Денвер і Сент Лейк Сіті, разом коло 18 осіб. В останньому з цих міст перебувають три члени групи: проф. Ф. Украща, інж. Ів. Громик і проф. В. Гвоздецький. З інших проф. Украща і інж. Громик вже доповідали на засіданнях Групи в Денвері. Тепер загостив і вперше доповідав ще й проф. В. Гвоздецький.

Вияснення Кооперативної Комісії при СКВУ

Ми завжди закликали й закликаємо всі наші кооперативи до співпраці, уважаючи її як засіб, при допомозі якого можемо діяти до спільної мети. Ідея ця привадила до основного рішення в цій справі на найбільш поважних форумі — Світовому Конгресі Вільних Українців. СКВУ постановив створити при своєму Секретаріаті окрему Комісію для Справ Кооператив. Цю постанову прийнято 10-го травня, 1969 р., а повідомлено все українське громадянство про цю подію пресовим комунікатом дня 10-го червня, 1969 року.

Головні завдання цієї Комісії ось які:

1. Допомогати кооперативам, існуючим у різних країнах, організувати членство та розбудовувати свій фінансово-господарський стан поодиначки.
2. Нав'язати організаційно-ідеологічний зв'язок між кооперативами для посилення ідеї кооперативного єднання та кристалізації української нації.

Піддякую і словами признання, що його висловив імені "Самопоміч" її президент Роман Мизик, закінчивши це небудену і таку важливу зустріч з молодими. Ця зустріч і дискусія виявили понад усякий сумнів, що з відходом з арени українського громадського життя генерації старших, українська кооперативна, репрезентована нашими кредитівками знайде гідних і компетентних ентузіастів, які мститимуть нові і тривкі шляхи до добра і краси.

Олександр Плешкевич, (голова Комісії)

Організуємо бібліотеку українського кооператора

Просимо всіх працівників наших кооператив та працівників кооперативної ідеї в диспозіцію пожертвувати або продати нам наявні у Вас різного роду публікації на кооперативні теми, без огляду на їх різні, розміри і час видання. (Часовини, книжки, мемуари, календарі і т. п.) У випадку, коли не можете якоїсь публікації відступити нам, будемо Вам вдячні за виписання нам її на окреслений Вами час. Матеріали просимо слати на адресу: TUK, 2351 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622, U.S.A.

(Ф. І. С.)

Відвідини Первоієрарха у Німеччині

16 червня ц.р. зібралися на летовиці Мюнхен-Рем члени української, щоб зустріти там свого Первоієрарха, Блаженнішого Верховного Архієпископа Кир Йосифа. У першому ряду серед очікувачів Вищокого Гостя зайняли місце діти дитячих садків і суботніх шкіл, молоді інтелігентні "Рідна Школа", що його мисленим є Блаженніший Первоієрарх. Дітвора у народних строях і з квітами в руках нетерпеливо очікували нашої Патріарха. У дальших рядах понад двох сотень мирян бачили ми представників політичних і громадських установ, однак німацького доволу чекали 2 години. Літак із Блаженнішим прибув із опізненням, а годі 16.20.

Як ж радість огорнула присутніх, коли до залу увійшли Блаженніший Патріарх і його супровідні. Блаженнішого супроводили в Блаженнішого Кир Платон, Апостольський Екзарх у Німеччині і в товаристві о. канц. Ст. Дмитришина та секретаря Блаженнішого, о. д-ра Петра Стецюка. Мішаний хор під управою п-ї К. Коллякської відспівав давню "Вуди ім'я Господнє", а трое дітей суботньої школи подали Блаженнішому квіти. Коли Блаженніший зайняв місце за президентським столом попросив єпископа Голову Проводу ОУН, Я. Стецька з дружиною. Потім прочитали вітальні промови Владика Кир Платона і голова ЦШУЕН та КОУПІУ, теперішній президент СКВУ, м-р А. Мельник. Сердечними словами привітав Блаженнішого у заступника Єпископа УАПЦ Кир Ореста Явоника митрофорний протоієрей о. Паладій Дубічинський, титулярний Блаженнішого Патріарх. Дівоцький хор "Діброва" під управою п-ї М. Гарабач проспівав в "Ангелі вопіє", після чого промовив Вищокодоствий і в Гіста. Після батьківського слова нашого Патріарха мішаний хор відспівав многолітні й Блаженству та мале священицтво.

З летовиці Блаженніший відвідав до інтернату "Рідна Школа", де оглянув усі кімнати будинку, а супроводили його Блаженніший м-р Віра Радзівіла і д-р В. Цепак. О годі 19.15 Блаженніший прибув перед палату Апостольського Екзархії. При вході в залу до нього довітався о. канц. Ст. Дмитришин, о. м-р А. Мельник, та на запрошення Блаженнішого Ярослав Стецько та ректор Володимир Янів. Мішаний хор під управою К. Коллякської відспівав "Вуди ім'я Господнє", після чого слідували привітання, що їх розпочав проф. д-р І. Ковальський, голова Т-ва За Патріархальний Устрій УКЦ. В своєму слові д-р Ковальський відзначив, що Блаженніший, займаючи патріархальну Помісню УКЦ, мусить переборювати перешкоди з боку як своїх, так і чужих. Та найбільше перешкодою, зазнаючи від Москви, бо вона нищить наш народ і нашу Церкву. Але ми такі маємо у Вашій Достойній О-

собі нашого Першого Патріарха. Блаженнішого привітав довшою промовою ректор УВУ, проф. д-р В. Янів. Далі його вітали: п-ї Ярослава Філь від САЖН, полк. С. Рен від У-ХР, студ. Р. Шулер від СУ-СН і СУМ, І. Зубенко від Пласту, д-р Г. Васильович від "Рідної Школи", Ірина Козак від ОУЖ. На кінець промови Блаженніший. Первоієрарх закликав українців до єдності і праці для свого народу на чужині. "Я проїхав сотні тисяч миль, в усіх країнах, де я бував, зустрічав українців, також в Японії і Китаї. Запевняю Вас, усяди маємо приятелів. Японці знають більше про Україну, ніж ви про Японію" — говорив Блаженніший. "Світова політична шашиння минається, а Ваше становище на ній залишиться від Вас самих, чи Ви будете гідними пошани народу... В часі своєї подорожі маю я і гіркі переживання. Я мав слухати, коли мати-ігуменія із Закарпаття говорила до мене по-англійськи, бо її церковні зверхники не дозволяли розмовляти гарним, лемківським говором. Це наша трагедія — і наш сором! Я можу завтра замкнути очі, але для мене важче, щоб мій народ жив!"

Промову Блаженнішого присутні прийняли бурхливими оплесками. Хор відспівав на закінчення настроє "Боже Великий, єдиний, нам Україну храни". Словені не забуті вражень та піднесення на душі, розійшлися численні присутні додому.

В неділю о годі 9.30 у мюнхенському соборі "Ліффрауендом" Блаженніший відправив Архирейську св. Літургію у сослуженні Владика Кир Платона, о. протоієрєв д-ра І. Гриньоха, о. митр. В. Солов'я, о. канц. Ст. Дмитришина та о. І. Дадька з Ієсубруку. Діякували о. М. Амброз та д-р В. Сенишин. На Богослуженні були присутні мюнхенський єпископ - помічник митр. Тевес та двоє домакітуляри. Ватаго українців та німців приступило до св. Причастя, в тому ж багатодітний співав церковний хор під управою д-ра М. Філя та дівоцький хор "Діброва" під управою М. Гарабач. Блаженніший відспівав 15-хвилинну проповідь, пов'язану із євангельською наукою, як 11 рибалок в ім'я Господнє завоювали світ. Це поучення і для нас, що віра в Боже поміч творить чудеса. Мистецькою прикрасою хору був сольний баритон Богдана Шарова в супроводі органів митр. "Владико неба і землі, до слів Гулака-Артамовського.

Коли Патріарх у почоті духовенства входив із катедрального храму, вітали його зі захопленням численні миряни, що прибули теж з Ульму, Інгольштадту, Аугсбургу, Нюрнбергу і т. д. Цього дня вчором прийняв нашого Патріарха вечерею голова Єпископської Конференції Німеччини, кард. Юліус Денффер.

У вівторок по полудні промовив Патріарх на летовиці, де була ще юртка нагода обмінятися з нашим найдостойнішим Гостем думками. Блаженніший сердечному попрощався і відлетів до Риму. (За тижневиком "Шлях Пелімога", Мюнхен, 8 липня 1973 року).

Советський суд засудив німецького громадянина на кару смерті

Олександрівка — Газета "Молода Україна" з 1-го липня опублікувала широкий репортаж "З залу суду", у якому інформувало про відбуття суд над колишнім соціалістичним громадянином Г. Динкелем, який від закінчення війни перебував на території Західної Німеччини, привітавши німецького громадянства. Разом з ним суджено советського громадянина І. А. Пономарьова, який від закінчення війни проживав у місті Райнхінгену на Далекому Сході. Обом їм советські чинники закликали приналежність до політичних частин і співпрацю

з Гестапо та активну участь у розстрілах єврейських громадян. У пресовому повідомленні зазначається, що в їхніх співробітництві як Філіп, Федоров і Тронь. Обох обвинувачених, присуджено до найвищої міри покарання — розстрілу, а присутні з великим задоволенням і схваленням зустріли вирок — пише газета. За німецькими інформаціями, А. Динкель, як німецький громадянин, вирішив на початку цього року поїхати в Україну на відвідини. В час перебування в Україні його арештовано і поставлено під суд.

Наші градуанти

Марта Ганна Кухар, донька Михайла й Ксені з Гренизів Львівщини, закінчила середню католицьку стейт-у Меріпол Академію в Коговсі, Н. П., з дуже добрим успіхом. У стейтсовому університеті Ньюйорк стейту в Олбани, студіювала англійську й американську літературу як головний предмет, а російську мову й літературу як побічний. 26-го градувала, досягнувши ступінь бакалавра "Сумма кум лауде" (з відзначенням). У весняному семестрі ц.р. студіювала українську мову й літературу на курсах, що їх веде д-р Ірина Федоренко-Шведе. Належала до почесного товариства "Сігнум Лявідіс", була членкою управи Клубу студіюючих російську мову. Від юних літ належала до Пласту, була виховницею, куріною, відбула багато пластових таборів. Була членкою і два роки головою Української Студентської Громади при університеті в Олбани. За її ініціативою та заходами відбулися ц.р. перші курси української мови й літератури в Олбанському стейтсовому університеті. Залишалася на літні курси українознавства в Гарвардському університеті завдяки стипендії Окружного Комітету Відділів УККА округу Олбани. В 1973-4 академічному році студіюватиме в Корнел університеті в Ютіці, Н. П., слов'янські літератури, щоб досягнути ступінь магістра. Мас замилування до журналістики, час до часу пише статті на українські теми в місцевій американській пресі. Любить читати книжки, співає, співала в Студентському Співоочому Гуртку "Кобза" під керівництвом проф. Я. Кушніра, відбула курси українських танців. Цікавиться українським студентським життям, брала участь у студентських конгресах. Разом з цією родиною належить до 57-го Відділу УНСоюзу в Коговсі.

Марта Кухар

Успіхи нашої молоді

Декабат Колумбійського університету в Нью Йорку, повідомив студента Світо Кольджу Юрія Мирона Петричу, що відзначаючи успіхи і здібності, його прийнято на нуклеарно-фізичний факультет на академічний 1973-1974 рік, включно з отриманням щомісячної стипендії по черз дев'ять місяців студійного року в сумі 300 дол. Окрім цього йому запропоновано медичне забезпечення і покриття коштів оплати, а навіть прибіононо, — під час літніх вакансій підняти відповідну працю. За його надзвичайні осяги, — відзначено почесною назвою "феллоу оф фекулті".

Юрій Мирон Петричка — це колишній учасник дитячих таборів на Союзі, ку-рсації Школи Українознав-

У Детройті засновано громаду студентів медицини і дентистики

За ініціативою голови Мичигенського відділу УЛТПА д-ра Вол. Мигала та студента медицини Василя Лончини, 24 березня ц.р. скликало перші сходили студентів медицини і дентистики у Детройті. Сходили відбулися в домі д-ра Милея Лебедюка, де по короткій розваговій частині, дев'ять студентів засіли продискутувати потребу і доцільність створення такого товариства.

Д-р Орест Городиский, член Управи Мичигенського відділу УЛТПА, зазвасував присутнім студентам про діяльність УЛТПА і доцільність приналежності студентів до цього товариства вже під час їхніх студентських років. Відтак відбулася дискусія, де заторкнено багато тем, і висловлено багато різних вартісних і часто розбіжних поглядів. Вкінці формальним (і звичайно майже одностайним) голосуванням рішено: — створити Громаду Українських Студентів Медицини і Дентистики у Детройті. — Членство обмежити до студентів, які вже студіюють або офіційно прийняті на студії в медичних, дентистичних, і остеопатичних школах. Головою вибрати студента Василя Лончину, а заступником голову Оксану Валтаровичу на один рік (до травня 1974 року). — Заплатувати активну товариство - професійну програму на наступний піврік, яка включатиме:

а) спільну поїзку на оперу в травні; б) товариську вечірку по закінченні кінцевих іспитів; в) участь цього літа на пікніку Мичигенського відділу УЛТПА; г) ділові сходили у вересні 1973 р. — Доручено голові і заступникам голови перевірити до вересня ц.р. форму співпра-

ці з УЛТПА; Розглянувши можливість співпраці з іншими громадами українських студентів медицини і дентистики в Америці (напр.: з великою студентською громадою в Чикаго).

Хоча, майже всі присутні студенти роджені в Америці, сходили відбулися виключно українською мовою. Тем третів загадали, що хоча до недавніх років у Детройті ще кілька років градували лише один новий лікар чи дентист, то сьогодні аж 18 детройтських українців студіюють ці ділянки. Три з них студіюють медицину поза Детройтом: Горпенюк в Каліфорнії, Доліноук у Чикаго, а Савка в Айова, а 15 студіюють в місцевих університетах. І так, Тарас Горбачевський кінчає 4-ий рік медицини, а Михайло Стасів 4-ий рік дентистики. Орест Філіпів — с на 3-му році дентистики, а Юрій Вахунів 2-му. Другий рік медичної студіюють: Діана Логіська, Василь Лончина, Марія Савдан, Андрій Сурмак, а перший рік Оксана Валтарович і Анна Вутрій. Майже всі задані студіюють на стейтсовому Вейнському університеті у Детройті або Мичигенському — Ен Арборі. Тепер прийнято на медичні студії Марка Конюха, Володимир Коритовський, Стефан Логіський, а на студії дентистики Ірену Лазарчук, Юрія Маринюка і Вол. Мигала, молодшого.

Заснування активної Громади Українських Студентів Медицини і Дентистики у Детройті це — важливе і радоне явище у нашій українській громаді і гідне до наслідування студентам по інших більших містах.

АФРИКАНСЬКІ ПАРТИЗАНИ В РОДЕЗІІ захопили 278 осіб, в більшості дітей - негрів, з пляном переставити їх до Мозамбіку для вишколу на партизан. Родезійським чинникам пошастило збільшити кількість дітей, які виховувалися у католицькій місії св. Альберта недалеко кордону з Мозамбіком.

Українська мова в Олбанському університеті

Курс української мови в університеті в Олбані. Н. П. Біла та інші стоять: проф. д-р Ірина Федоренко-Шведе і студентка Марта Кухар.

У весняному семестрі ц.р. д-р Ірина Федоренко-Шведе провела у Нью-Йоркському університеті в Олбані два славистичні курси: 150 і 256 (українська мова і культура та порівняльна слов'янська література).

В цих курсах брали участь 20 студентів і 5 студентів, дві не-української ролі. В першій групі предметом навчання була початкова граматики, у другій, більш за-авансованій — морфологія і синтаксис. Обидві групи мали спільні семінари — впровадження в українську історію, політику, культуру й мистецтво. Зокрема був огляд української літератури — від романтизму до модернізму: Т. Шевченка, І. Франка, Лесю Українку, М. Коцюбинського і В. Стефаника. Студенти і студентки читали доповіді англійською мовою: Діана Боднар, Початки українського театру; Теодор Боднар, Історія козацької України; Софія Фурія, Початки української держави; Катерина Гриниш, Сучасне українське мистецтво; Марта Кухар, Соціальна структура Київської держави; Варвара Ганна Овлад, Українські писанки; Василь Терлецький, Величчя традиції; Ігор Ринарчук, Сучасні українські політичні партії; Ганна Слив'як, Сучасні українські дисиденти-інтелектуалісти: І. Дзюба, В. Чорновіл, В. Мороз і ін.; Оксана Павлів, Положення в Україні перед Першою світовою війною; Любомир Поповський, Початки української музики (поліфонія). Після доповідей відбувалися дискусії. При кінці семестру всі учасники (—ші) курсів написали письмові іспити на тему „Українське відродження“, що випадає дуже добре. Курси української мови і культури тривали від 15-го січня до 15-го травня ц.р. при великому зацікавленні всіх учасників та при задовільній привабливості. У зв'язку з цим курсами, першими в Олбанському університеті, організовано український Відділ в університетській бібліотеці. Висвітлено український фільм „Тіні забутих предків“, після чого відбулося його обговорення. Оксана Павлів висвітлює прозорки з прогуків української літератури.

Заходами Української Студентської Громади відбулася 7-го квітня прогулянка до Гарвардського університету, де проф. О. Прицак і А. Слив'якський інформували учасників про стан українських студій, показали будинок Українського Дослідно-Наукового Інституту й бібліотеку. 18-го травня відбулося прощання проф. Ірини Федоренко-Шведе в домі батьків Оксани Павлів, що в імені всіх учасників українських курсів подякувала їй за віддану їй жертвенну працю та вручила їй гарний дарунок. Наші студенти й студентки, як і їхні батьки, сердечно дякували пані професор за наполегливу працю над нашою молоддю, за те, що вона виявила стільки серця й уваги, стільки багату часу присвятила нашій молоді, та своїми повсякчасними порадами причинилася так багато до великого поступу українознавства серед молоді нашої округи. На жаль не буде продовження цих курсів в шкільному році 1973/74, але правдоподібно аж у 1974/75 р. Голова Слов'янського Відділу при Олбанському університеті проф. Алексіс Шейн, стараста заведе курси різних слов'янських мов, крім постійних російської й польської, ще й української, чеської й сербської. Цей перший курс української мови він вважав експериментальним, висловився про нього позитивно та висловив бажання їх продовжувати. Ці курси відбувалися за підтримки й заходом попередньої голови Української Студентської Громади Марти Кухар. УСТГромада веде час пропагувала ці курси серед свого членства, підтримувала їх постійно та тримала багато до кінця семестру. Про це висловився з признанням проф. А. Шейн. Побажати б, щоб і Окружний Комітет Відділу УККА округи Олбані вклучився в цю акцію та причинився до продовження курсів українознавства в Олбанському університеті, бо добрий початок уже зробило наше студентство.

Д-р Ірина Федоренко-Шведе разом з Луцькою Волин, де закінчила українську гімназію ім. Лесі Українки. Вліті 1942 р. поїхала до Києва, де записалася на університет, однак німецька окупаційна влада замкнула його восени 1942 року. Університетські студії закінчила в Стенфорд в Каліфорнії, де отримала докторат на основі наукової праці про „Модернізм у слов'янській літературі“.

Загальні Збори Т-ва Прихильників УНР у Філадельфії

15-го квітня ц.р., після Служби Божої, в залі української православної церкви св. Покрови у Філадельфії відбулися Загальні Збори Т-ва Прихильників Української Народної Республіки і екзилу. Уступачий голова інж. П. Лимаренко відкрив збори, привітав присутніх, згадавши про 40-ліття Великого Голоду в Україні. Присутні повстали з місць і хвилиною мовчанкою віддали пошану страдникам Великого Голоду, жертвам московської тиранії. Описав, односторонньо обрано головою зборів ред. Миколай Вайду, а секретарем В. Татунчака. Голова зборів запросив до Президії голову Об'єднання Товариства Прихильників УНР в ЗСА з осідком у Нью-Йорку інж. Івана Шабельського.

Потім вшановано пам'ять померлих членів Т-ва, прийнято порядок наряд, прочитано та вголослено привіт. Прийнято протокол останніх зборів та вибрано Номінаційну комісію. Голова Президії ред. М. Вайда привітав інж. М. Химича, члена УНР від виборного Громадського Сектору, який був на 7-й Сесії УНР в Лондоні.

Звітуючи уступачий голова за Управу і скарбник Т-ва. Голова інж. П. Лимаренко перед звітом сказав вступне слово про ситуацію в світі, в повневолюній Україні і як представляється життя української еміграції. Відтак він звітуюв про діяльність Управи, про вислання 131 листа (крім кореспонденції скарбника), отримання 98-ох листів. Доповів про діяльність Т-ва вмістили часописи „Мета“, „Свобода“ і „Новий Шлях“. Заходами Т-ва відправлено Панахиду в 46-ту річницю смерті Голубовича Отаману Симона Петлюри в 58-ту річницю трагічного Вазару і 55-ту річницю героїчної смерті воїнів під Крутами. Крім вступних наряд членів Управи, ширших сходів членів, відбулися зустрічі з членом УНР від Громадського Сектору інж. М. Химичем, який звітуював про Сьому Сесію УНР в Лондоні. Управу і деякі члени взяли участь у поминальній панахиді на могилі с.п. президента УНР в екзилі Андрія Лавицького та його дружини на цвинтарі в Вейд Вудс. І. Дзюба, який звітуюв за Українське Товариство в Нью-Йорку, інж. Іван Шабельський сказав, що розпочав свої пошуки на цвинтарі Зборів Т-ва Прихильників УНР в ЗСА, був у Треконті, а ще приїде до Філадельфії. Згадав про перебіг зборів Т-ва в Треконті, про заведення цих зборів на території Америки. Шабельський сказав, що члени Сьомої Сесії УНР в Лондоні, головним рішенням прийняли Громадський Сектор УНР. Для ЗСА оформлена Експозиція УНР, яка вже діє під проводом віцепрезидента д-ра М. Степанівна. Теж надала змін в Представництві УНР в ЗСА, яку очолює поет В. Білий. Все це залучило зміцнення УНР та ДЦ УНР.

На пропозицію письменника Зосима Дончука переобрано стару Управу з доповненням. Замість секретаря В. Білий, якого призначено головою Представництва УНР в ЗСА, обрано К. Луцьку. У зв'язку з планом алаштування, прибутковий імпрез до Управи на культурно-освітнього референта обрано Тамару Омелюк та вільного члена Катерину Курячу. Управу Т-ва Прихильників УНР у Філадельфії оформилася у такому складі: інж. П. Лимаренко — голова, письменник З. Дончук — заступник, К. Луцько — секретар, Ф. Корсун — касир, ред. М. Вайда — референт преси та інформації, інж. Е. Корсун — організаційний референт, п-і Т. Омелюк — культурно-освітній референт; вільні члени Управи: п-і К. Куряча, проф. М. Алексевич і М. Суржико; Ревізійна комісія: голова інж. М. Бондаренко; члени: інженер І. Журка і М. Химич. Переобраний голова, інж. П. Лимаренко подякував за перебіг і просив нову Управу про співпрацю, яка передбачається похваленою, коли замість Нью-Йорку осід-

ком Представництва УНР в ЗСА стане Філадельфія. Голова президії зборів ред. М. Вайда закрив збори. Опісля присутні відповіли національній гимні.

Люди не розходилися, а офіційно прозорки з перебігу Сьомої Сесії УНР. Висвітлював інж. І. Шабельський, пояснював інж. М. Химич.

Юліан Татунчака, секретар Заг. Зборів

Л. ЛУШВ
МАРКІЯ
ШАШКЕВИЧ
Ціна \$1.50

Український День в Міннесоті

1-го липня ц.р. у міському парку заройлося від людей. В цьому дні українська громада у Твин-ситі влаштувала Український День в багатому програмі. Організуванням Українського Дня зайнялася Управа Відділу УККА в Міннесоті. П очолює Іван Вакіряк. Гостем і доповідачем англійською мовою був д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника“.

Два головні мотиви кермували нашою постановою відбутися Український День. Перший — це згадати і віддати пошану тіням мільйонів тих, що згинув під час голоду в рр. 1932-1933 в обороні права бути хазяїном рідних сиб, а другий — піднести голос протесту проти переслідувань наших провідних людей на рідних землях.

Програму зачатю співом державного американського гимну у виконанні Славомира Луцька у фортепіановому супроводі І. Михайлюка. Програму започаткував відомий український діяч, емеритований професор Олександр Грановський. Вступну молитву прочитав митр. протоієрей о. Микола Антохій з української православної церкви св. Михайла в Міннеаполісі.

Проф. Анастасівський представив д-ра Душника, головного промовця. Д-р В. Душник навістив ситуацію в Україні від самих початків на всіх секторах життя народу, як теж представив безпощадні методи володарів Кремлю у відношенні до підкорених народів. У всіх і д-р був один мотив: вбити вільнолюбні стремління народів колишньої царської імперії, знищити або зломити хребет нації і під покривом комуністичної ідеї закріпити панування Москви.

Представивши штучний голод 30-их років, прояви спротиву, зупинився доповідь над теперішньою ситуацією, в якій Москва, в бажанні рятувати свою економіку, шукає допомоги західних держав, щоб тим робом зміцнилася, далі поширю-

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

став до співслуження Служ-

бі Божої. По Євангелії Блаженний Верхівний Архипієскоп вголосив проповідь, навізуючи до Євангелії того ж дня, а саме святе Богів Святих, яке можна назвати найбільшим родинам свято. Нині ми почитаємо і говорим Блаженний всіх святих, що їх імена не записані в календарі, але вони є святами в небі. Кожний із нас може має між тими святами своїх рідних, предків, які, як праведники, стоять перед престолом Всевисшнього. Тому це свято таке близьке нам. Нинішня Святиця ставить нам умови, як можемо стати святами: „хто любить батька чи маму більше, як мене — не є мене достойним“. І нинішній обіт о. Любомира з тим актом, що ставить посвиту для Христа свята родини. В монастирі монахи зобов'язані святими прикладом довод, посвяти для Христа. Нехай цей день буде найсвятішим в житті нового ієромонаха!

Після Служби Божої Блаженний вніс моголітвє Святишому Отцеві й Українському Народові і далі виспівано моголітвє Блаженнішому Верховному Архипієскопові, ціло-

ком Представництва УНР в ЗСА стане Філадельфія. Голова президії зборів ред. М. Вайда закрив збори. Опісля присутні відповіли національній гимні.

Люди не розходилися, а офіційно прозорки з перебігу Сьомої Сесії УНР. Висвітлював інж. І. Шабельський, пояснював інж. М. Химич.

Юліан Татунчака, секретар Заг. Зборів

Л. ЛУШВ
МАРКІЯ
ШАШКЕВИЧ
Ціна \$1.50

Імпреза в Нью Гейвені

Градунти з Нью Гейвену і околиці 1972 - 1973. Сидять о. Іван Микшишин парох церкви св. Михайла, з правої сторони Ірина Телюк, голова СУА в Нью Гейвені, з лівої — Ольга Писополіта заступниця голови СУА.

66-ий Відділ СУА в Нью Гейвені улаштував 19 травня ц.р. традиційний „Баль Градунтів“. Грала знала оркестра „Дніпро“, співав інж. Бемко. Наша молоді річчю з ентузіазмом приготувалася до цього балу, бо це для них день, в якому їх представляють українському громадянству Нью Гейвену і Українським Дієм прислав губернатор стейту В. Андерсон.

Трьома піснями збагатив програму о. М. Бринь. Хор „Дніпро“ під його мистецтвом провів відспівав три пісні: „Ой, піду я в сад гуляти“ та „Ой, у полі крикунчик“ М. Леонтовича та „Дрибен дощик іде“, муз. Струтинського. Супровід Кіри Цареградської. Кінцеву Молитву відчитав о. прот. Ю. Красевич, на столяр української православної церкви св. Володимира й Ольги в Ст. Пол. Наприкінці громадні відспівано національній українській гимні. Програмою промовили проф. Анастасівський і п. Душинський.

Чотиристоронню, двомовну програму оформили В. Лисович і В. Станиславів. Виставка образів мистців Булавицького та О. Капюка приваблювала зацікавлених.

Василь Пакуляк

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

О. д-р Любомир Гузар став монахом... (Закінчення зі стор. 1-го)

Літній Театр
під керівництвом
ВОЛОДИМИРА ШАШАРОВСЬКОГО
Wildwood Crest, N.J.
Година 8:15 вечора
Зал CREST PIER
НЕДІЛІ: 5-го і 26-го СЕРПНЯ
„ВСЕ ПО-СТАРОМУ“
НЕДІЛІ: 22-го ЛИПНЯ та 12-го СЕРПНЯ
„І СЯК І ТАК“
НЕДІЛІ: 29-го ЛИПНЯ та 19-го СЕРПНЯ
„МАСКИ НА ПІСКУ“
У ПРОГРАМАХ: ВЕСЕЛІ СКЕЧІ, ПІСНІ ТА ПІСОНЬКИ, ДУЕТИ, МОНОЛОГИ, КУТІЄТИ
І. Т. П.
Воруть участь відомі актори сцени і екрану: Іванна Кононіа, Іванна Клімоченко (Львівська), Марія Лисів, Валіа Калінін-Маскет, Христоса Озаркіа, Юлія Шашаровська, Іван Гові, Ронніа Ленікшій, Степан Маркет, Микола Писополіт, Лев Реймарович, Володимир Шашаровський і други
Акомпаніатори: Галия Поритко, Борис Базалі
Рекордер: Володимир Шашаровський
Адміністратор: Ярослав Клімоченко

ПРОСТУВАННЯ
У зв'язку з Жертовним Фондом НТШ, поданому у розкладі 18 травня 1973 р. подано прозорку у розкладі столітніх ювілей, титул ВП. П. д-р О. Писополіт у Міннеаполісі, Мінн. Має бути: п. Софія і інж. О. Писополіт, що очини спростування.
Юліан Татунчака, секретар Заг. Зборів

**Л. ЛУШВ
МАРКІЯ
ШАШКЕВИЧ
Ціна \$1.50**

**бл. п.
СТЕПАН ГВРИЩУН**
народжений 14-го серпня 1884 р. в Новоїліві, Радехівського повіту, Західна Україна.
Посвятив був старшинство Української Галицької Армії і зальогістуваним українським подполковником, в Укравії він був доволі тим директором Р. д-р Шкел в Гароду Жайлонському, Дрогобичі і Львові, а влітку в таборах українських білківців в Німеччині у Карлсбурзі, Бергштрассі і Пфферсбурзі. До ЗСА приїхав з дружиною в 1930 р.
ПОСМОРОВИ будуть відправлені в п'ятницю, 13-го липня 1973 р. о год. 9:30 ранку в ритуальному закладі Soutro, 216 Palm Street до церкви св. Володимира в Еллісбері, Н. Дж.
Горем працює:
сва. ЄВГЕНІЙ з дружиною ІЛІОНОЮ в Еллісбері долина СОФІЯ з сестрою КАТЯ і сестрою ЯРОСЛАВОМ у Еллісбері, Канада
сва. КОМРАД-КАТЯ з дружиною ПАТРИЩІО (дочка-праправнучка) УМКАСЕМІ СОНЕЮ в Нотоні, Масс. Боска і сестра Редіа в ЗСА, Канаді й Україні
**бл. п.
ПЕТРО ОРДИНСЬКИЙ**
про що сповідає:
дружина — ЛІДІЯ
швагер — БОРИС БАВНОСЬКИЙ
приятель — АЛЕКСАНДР ФАТІШНИЙ
ПІРАНАЖА, відбудеться в п'ятницю, 13-го липня 1973 р. о год. 7-й веч. в похоронному закладі П. Ярем, Тоніа вул. в Нью-Йорку, Н. Дж.
ПОХОРОНИ в суботу, 14-го липня 1973 р. о год. 9-й ранку в похоронному закладі до церкви св. Володимира, 176 West 82-nd St. о год. 8-й ранку, а опісля на Український Православний Цвинтар в С. Фансі Вудс, Н. Дж.
ВІЧНА НОВА ПАМ'ЯТЬ!

Внески та пожертви для УВАН у ЗСА в 1972 році

Подасмо другий список жертводавців за 1972 рік, а додатою до першого, що був опублікований у „Свободі“ ч. 81, за 3 травня 1973 року:

\$100. — Олександр Скоп;
\$50. — Симон Федюк;
\$35. — Сергій Швайковський;

По \$30. — Григорій Гагарин, Павло Дубровний, Наталія Пауляк, Олександр і Ірена Тимошенко;

По \$25. — Вадим Андріасюк, Юрій Артемич, Е. Андрусак, Володимир Бакум, Остап Варан, Адам Вілєнський, Ярослав Вілєнський, А. Натолій Булава, Юрій Бульбенко, Володимир Безоснов, Олександр Воронін, Ярослав Вовіда, Констанція Варварів, Оксана і Іван Воскобойніки, Ярослав Гелета, Анастасія Гудзовський, Олена Гадмака, Дмитро Герчанік, Юрій Гісний, Бернгард Годовський, Гавриїл Гордієнко, Петро Гришак, Яків Гурський, Микола Делайківський, Григорій Дмитрів, Іван Дубровський, Павло Джуль, Іванна Джує, Надія Єфимова, Микола П. Зайцев, Іван Замша, М. Заричний, Юрій Зеленьський, М. С. Іваніцький, Іван Коропецький, Григорій Костюк, Теодор Костюк, Марія Коць, о. Віталій Коваленко, Тарас Козуб, Петро Крамаренко, Микола Крушин, В. М. Кучука, Ада Кулик, Петро Куріленко, Євдоким Андрій Кулішак, Л. і І. Кушнір, Юрій Кузьмич, Микола Кузьмич, Роман Ледеза, Микола Лещенко, Юрій Луцький, Юрій Личковський, Анастасія Лисий, Микола Фіонерал Дім Іван Макаренчик, Стефан Макаремко, Василь Марчук, Любов Марголіна-Гансен, Микола Мельник, Я. Мейгуч, Віра Міляська, Лев Мурський, Ярослав Михайлович, Олександр Неділько, Євген Нольде, Петро Одарченко, Лев Окіншеч, Роман Осипчук, Ярослав Падох, Михайло Паламар, Іван Панчук, Ярослав Пастушенко, Радим Павловський, Юрій і Ольга Перхорович, Петро Поладко, Оксана Повстенко, Микола Прокоп, Степан Прокоп, Василь Приходько, Іван Реше-теор, Теодор Реше-теор, А. Романюк, Василь Розіг, Олена Харченко-Савицька, Володимир Семенюк, Михайло Сенків, Орест Сіпчинський, Ігор Соєвський, Тимофій Сосновий, В. В. Стан, Яків Старко, Іван Світ, Остап Тарнавський, Ольга Тербує-Ке-кіш, Михайло Терпак, Святослав Трофименко, Степан Тимошук, УРСОУЗ, Т-во Прихильників УНР, Балтимор, Богдан Худі, Богдан Цимбалістий, Віктор Черкада, Кредит Юніон Лімітед, Торонто, Вест Сайд Федер. Ошадний і Позичковий Кредит Юніон, Клівленд, В. О. Шебунчук, Тарас Шегедия, Алекс Шко-ляк, Володимир Шеприк-вич, Мауріс Шведан, о. Па-ро Шпірук, Антія Шутка, Данило Яценко, Петро Яре-ма, Аркадій Яременко;

По \$20. — Дмитро Басараба, Лев Віковський, Іван Да-вилько, Микола Диченко, Василь Дмитренко, Олександр Домбровський, Микола Громицький, Тарас Гунчак, Еміль Яремко, Віктор Явор-ський, Я. і І. Колтунок, Ми-рося Лабушка, Леонід Ли-ман, Роман Маланчук, Юлі-ан Манастирський, Володи-мир Мосора, С. Нечипорук, Юхим і Алла Нешадименко, Іван Несеюк, Митрофан Не-шта М. і О. Олійник, Кость Паньківський, Іванна Рат-чик, Микола Шпетко, Сергій Се-лянник, Ростислав Соєвський, Надія Тербує-в Кме-та, Йосип Федорика, Іван Чу-мак;

По \$15. — Михайло Віда, Петро Віланюк, Галина Еф-ремов, Марія Ефремов, Іван Голембіовський, Іван і О-лександр Гавський, Микола Галів, Докія Гумена, Мико-ла Іваніцький, Олександр Канюка, Оксана Климович, З. Л. Мельник, Микола Пер-чулиш, Богдан Романенчук, Ніна Сивяська, Богдан То-мків, Аркадій Трачук, УКК Елізабет, Митрофан Заклин-ський, Василь Завітневич, Ва-лентина Юрченко, І. Холод-ник, А. Худяк;

По \$12. — Марія Безпечна, Даміан Горнякевич;

По \$10. — Любов К. Аб-рамов, Володимир Олександр

дер Архивович, Оксана Ашер, Андрій Баранник, Сергій Ва-булевич, Степан Барто, Се-ргій Берницький, Андрій Бі-лополь, Галина Білоус, Ро-ман Білинський, Віталій Бі-линський, Галина Бодарева, Михайло Богатський, Тимо-фій Бондар, Олександр Бра-жнік, Павло Бреславець, Я-рослав Букашевський, Іван Бутко, Семен Чалишев, о. М. Харина, Філіп Чуй, І. Чипак, Лаврентій Цимбал, С. і Н. Чорний, Микола Демцю, Ва-силь Діберт, Марія Донцова, Павло Дорожницький, Ніна Драй-Хмара, Іван Дурбак, Іван Дайвар, Василь Гарбер, Ала, Віталій Гарбер, Михай-ло Гайда, Анастасія Гак, О-рест Гладкий, Марія Голови-ська, Лідія Гончарів, Галина Гриневич-Гувер, Роман Іль-ницький, Михайло Гринішак, о. Павло Івахів, Сергій Євсе-вський І. і К. Калмук, Федір Калуста, Катерина Кедровська, В. Косюк, Ігор Коцур, О. Колесніченко, Мінні, Федір Корсун, Філя, Микола Ко-старко, Каліф, Роман Ко-ляк, Н. У. Іван Кривенко, Кал., Василь Кулик, Мінні, Степан Кулик, Н. П., Анна Куріло, Н. П., Микола Куш-ніренко, Ваш. Д. К., Григо-рій Китастий, Клівленд, Се-ргій Лазовський, Н. Дж., Микола Лебедь, Н. П., Іван Лесько, Н. Дж., М. Леванісін, Н. Дж., Констанція Ліп-чинський, Н. П., Григорій Ло-зенко, Н. Дж., Михайло Ли-согір, Н. П., Зінаїда Мадик, Н. П., Михайло Мартиненко, Н. П., Осип Марусяк, Філя, Петро Матула, Н. Дж., о. Петро Мавський, Кат., Ле-во Майстренко, Н. П., Марк Менжера, Мінні, Петро Мос-ток, М. Д., Ілл., Іван і Лю-бов Мурин, Р. Ганна Михай-лова, Н. Дж., Володимир Михайлів, Н. —, Г. Мирон-енко, Детройт, Теодор Ми-рошніченко, Н. П., А. О. На-кович, Кал., Лев Назаревич, Н. П., Іван Несеюк, Н. П., Павло Нікішин, М. Дж., Іван Носівський, Н. П., Григорій Нічка, Н. П., Дмитро Нико-ленко, Тиміш Олесюк, Кал., Остап Оленіцький, Н. Дж., Володимир Олійник, Н. П., Юрій Ошонко, Rochester, О-сип Оршківич, М. Д., Н. П., Наталія Осадча - Яната, Н. П., Леонід Папара, Мінні, Степан Пельц, Ольга Пель-ц, Н. П., Євген Перейма, Н. Дж., Роман і Галина Петренко, М. Дж., Михайло Пежанський, Н. П., Нестор Пенковський, Н. П., Зоя Плітас, Торонто, Нікіта Подруцький, Кал., Татяна Приходько, Н. П., Євген Пізир, М. Дж., Володи-мир Рак, Н. П., І. Роніш, Мо-нреаль, Марта Рудик, Н. П., А. Садовий, Детройт, Іван Саластін, Кал., Юрій Саму-сенко, Н. Дж., Дарія Савдик, М. Д., Микола Савицький, Н. П., Петро Шинкар, Філя, о. А. Селепська, Н. Дж., Теодор Сіковський, М. Д., Фі-ля, о. В. Середович, Сира-куза, Петро Шатун, Н. П., Ігор Шевченко, Сіатл, І. Си-новатник, Мінні, Тимофій Сосновий, Конн., Євген Сте-цьків, Н. П., Осип Стефани-шин, Н. П., Микола Степа-ненко, М. Дж., Остап Стром-ецький, Ал., Осип Стеткевич, Н. П., Михайло Ступка, Н. П., Митро Сурмак, Н. П., о. Іван Ткачук, Н. П., Петро Турчин, Невада, Константин Туркало, Н. П., УРСОУЗ, Трентон, Український На-родний Дім, Сіатл, УКК Ке-ден, УНСОУЗ, 496 Відділ, УРСОУЗ, Відділ 28, СУА, Відділ 82, Філімон Укради-га, Юта, Микола Вацук, Н. П., В. О. Вітницький, Мінні, Ігор Вітницький, Н. П., В. Забіяка, М. Дж., В. Забіяка, М. Дж., Іван Запар, Н. Дж., Стефанія Жуковська, Н. П., Євген Зиблікевич, Філя, Ми-кола Яримович, Н. П., О. Филипович, Мінні, Сергій Фурса, Детройт, Теодор Ю-рєвич, Н. П.

по \$5. — Катерина Ден-сенко, Ваш. Д. К., Зосим До-ничук, Філя, Петро Гула, Чи-каго, Йосип Гарасимяк, Н. П., Дмитро Герчаніський, Мінні, Іван Гончаренко, Н. Дж., Іван Григорчук, Н. П., Ярослав Гриневич, Н. П., Я-рослав Клим, Н. П., Архип Кмета, Н. П., С. Костик, Н. П., Богдан Козак, Конн., Марія Кукучука, Мінні, Ми-кола Лаврів, Н. П., Омелян Макогін, Огайо, Константин Масалітін, Н. П., Омелян О-месніський, Rochester, Мирос-лав Осідан, Н. П., Петро Па-лашевський, Па., Павло Па-

Вечір української музики

Щоб відсвяткувати 20-літ-тя Музичного Інституту, Від-діли у Клівленді і Лорейні Огайо, влаштували концерт присвячений виключно укра-їнським композиторам. Кон-церт відбувся 10 червня ч. р. о 6 год. вечора в залі Вищої Школи Парми.

41 учнів у віці від 6 - 17 років займали перші ряди залу і за програмою виходи-ли на сцену виконувати го-чки. Не зважаючи на велике число виконавців програма не перейшла запланованих двох годин. Виконували дво-ри: Барвінського, Варнич-ка, Берковича, Гайворонського, Вітницького, Дроздова, Ду-блянського, Колеси, Козич-кого, Косенка, Кирейка, Ли-сенка, Леонтовича, Любарсь-кого, Нижанківського, Пове-лячка, Савицького, Соєвсь-кого, Степового, Фоменка і Шуровського. Виконавці: Л. Кулик, А. Сілецька, Ю. Оршківич, Я. Сидір, І. Ти-мків, Ю. Скібік, К. Марвіс, Ю. Сілецький, Л. Кулик, Х. Тимків, В. Гернага, В. Ле-чук, М. Сілецький, Н. Іль-чишин, В. Цибик, М. Анто-нів, А. Горюхінський, Т. Яци-шин, О. Марвіс, Т. Сілець-кий, Д. Пакуш, М. Оренчук,

В. Цибик, А. Гевко, Т. Мак-лай, М. Фарон, І. Фарон, М. Цибик, В. Кулик, А. Вояк, М. Кулик, Л. Вояк, Х. Су-шко, І. Фарон, Н. Кулик, Л. Петрина, В. Каваць, Л. Каваць, І. Махлай, Г. Яци-шин. Класа фортепіано: І. Виницька, М. Грушкевич, Д. Микита, О. Сущик, Класа скрипки: М. Шиян.

Концерт був виключно вда-лий. Учні грали музично, впевнено і відчувалося добро-у і старанну підготову. Зава-жувалося проблиски правди-вих талантів.

Впродовж цих двох років перейшло через наші Відділи дуже велике число учнів, з того поважна кількість ви-брала музичну професію. Кон-церт українських компози-торів був добрим і нечастою нагодою познайомитися з те-перішню українською му-зичною дійсністю і шкода, що батьки і громада не ви-вила належного зацікавлен-ня того роду імпрезую, де евідентно бачиться праця і талант молоді та її успіхи з одного боку, а з другого пі-знання і збагачення музичної культури свого народу.

М. Г.

Українці відкриють театральний сезон у Чикаго

Мистецькою імпрезою „Лу-на Україна“ відкриють укра-їнці осінній театральний се-зон у найкращій залі Чика-го „Оркестра Голл“, 15 ве-ресня ч. р. Там виступлять два могутні хори Спільн. У-країнської Молоді з Торонта; „Прометей“ і „Діброва“ під мистецьким диригуванням мігра Василя Кардаса і тан-цювальний ансамбль „Лу-най“ із Ст. Керісис під ми-

стецьким керівництвом Оре-ста Самця.

Наступного дня 16 верес-ня ч. р. згадані мистецькі групи завітують до Детрой-ту, де у найбільшій залі „Форд Авдіторіум“ дадуть свій концерт.

Вільна, мелодійна украї-нська пісня і браурний у-країнський танок загощать до великих американських театрів, — це все ви почув-те і побачите на концерті „Луни України“.

Музею Архіву ім. Д. Антоно-вича, утримувати власний будинок, організувати нау-кові засідання та конферен-ції. Всім — велике спасибі.

Всі внески та пожертви для Академії користуються по-датковими пільгами (Текс екземпті).

Ми сподіваємося, що укра-їнські організації та украї-нське громадянство щиро підтримають в 1973 році на-уково-видавничу діяльність Академії, допоможуть про-вести ремонт 3 поверху, де містяться архівні та бібліо-течні матеріали, ремонт да-ху, та ін.

Просимо відгукнутись на звернення Академії — над-іслати внески та пожертви, замовляти видання УВАН на адресу: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences, in U. S. Inc. 206 West 100th Street, New York, N. Y. 10025

Управа Української Вільної Академії Наук і Управа

Фундації її.

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в дні від 30 липня до 5 серпня „Свобода“ НЕ БУДЕ ПО-ЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час оголошення, надіслати їх до публікації перед тією однотижневою перервою.

Замовляйте українські шкільні підручники авторства видатного педагога бл. п. Марії Дейко

РІДНЕ СЛОВО — читанка для другого року навчання 3.60

ВОЛОШКИ — читанка для другого року навчання 3.60

РІДНИЙ КРАЙ — читанка для третього року навчання 4.40

СВІТАН ЗІЛЛЯ — читанка для четвертого року навчання 5.20

ПРО ЦЮ ТИРСА ШЕЛЕСТИЛА — читан-ка для п'ятого року навчання 5.80

Кошти пересилки: 21 центів від поодинокі книжки. Від замовлень зі стейту Нью Джерсі 5% стейтського податку.

Належність (тільки чеками або поштовими переказами) слати:

Svoboda - Bookstore 81-83 Grand Street (P.O. Box 346) JERSEY CITY, N.J. 07303

Тенісовий турнір у подвійній і мішаних грах за нагороди Союзівки

Цьогорічні тенісові зма-гання у подвійній грі чоло-віків і юнаків та у мішаний грі відбудуться в суботу і неділю, 11-го і 12-го серпня ч. р. на kortах Союзівки. Турнір цей переводить тені-сова секція Карпатського Лещатарського Клубу, Нью Йорк, який в цьому році по-чинає визначування 50-ліття свого існування. Нагороди за перші і другі місця у кожній групі уфундувала Управа оселі УНСОУЗ „Со-юзівка“, відзначаючи цим 20-ліття існування Оселі. Початок подвійних гор чоло-віків в суботу, 11-го серпня, о годині 9:30 ранку, а по-двійних гор юнаків і мішаних гор, о 2-й год. по полудні в суботу. Зголошення прий-має Ярослав Рубель телефо-нічно на число: (212) 224-2170, а також перед турні-ром на kortах.

Минулого року перше міс-це у подвійній грі чоловіків зайняли З. Яцив і Ю. Фі-ліський перед Ю. Савча-ком і З. Маркевичем.

У мішаний грі — пара Ю. Савчак і Д. Ленець перемог-ла П. Шапрікевича і І. Со-чинську, а у подвійній грі юніорів перше місце зай-няли П. Гнатюк і В. Федун,

Запрошуємо усіх тенісис-тів взяти участь у цьогоріч-ному турнірі в подвійних і мішаних грах.

Роб

Різне

Українське Виключне Біоре ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City Tel.: (212) 475-7430

ВИСЛАГ ПАКІТІВ З ОД-ГОМ І ХАРЧАМИ В УКРА-ІНУ І ДО ООСР. Маємо на складі все потрібне до ви-слання. Послано також РУБ-ЛІВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВІА-МОТОЦИКЛИ, ХОЛОДИЛЬНИ-КИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урадо-ві години: від понеді до п'ят-ниці 8:30-6:00 веч., в суботу 8:30-5:00. В неділю від 11:00 до 2-го вересня 1973 року — закрито.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Розшуки

НІНУ РЯБОВ МИХ. з дому ГАРДЕНІН, пошукує братів з Батьківш-ми, Карп. Україна. Жінка з ро-динною історією, тепер у ЗСА. Писати до: O. Cybriwsky, 3813 Ellis Way Louisville, Ky. 40220

ДО ВІНАЙМУ

Manhattan, East Village 4 КИМ. АПАРТАМЕНТ з декількома меблями. Теле-фонувати по 7-й год. і в неділі. (212) 777-0096

HELP WANTED MALE

MECHANIC 1st CLASS Must have good knowledge of high speed machinery. Experi-ence necessary prefer packag-ing background. Must be avail-able to work shifts. • TOP PAY • SHIFT DIFFERENTIAL • FULL BENEFIT PACKAGE COMPANY PAID Call 436-3100, Ext. 70. KRAFT CORRUGATED CONTAINER, INC. Ft. of E. 22nd Street Constable Hook Rd. Bayonne, N.J. An equal opportunity employer

MAINTENANCE MECHANIC Light exp. pref. (Automotive equip.) but will train willing individual. 5 1/2 day wk. All Co. paid benefits. W. Essex loca-tion. Call 201 779-4909, Ext. 17 for interview.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 5-1487 СОПІЛНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 6962. Тарзан відмовляється жити в оселі лікуючих мужів

Ваше запрошення жити тут з нами, друзі Меду і Момбаю, є для мене великою пошан-ою! Я тут можу відпочити здоров'ям і комфортом, але...

Ей, Тарзане! Багато разів ми просили тебе жити тут з нами! Багато разів ми наді-ялися, що ти скажеш — ТАК! Чому ти завжди ка-

жеш... але? Мудрим і добрим друзям, які повернули силу моїм но-гам і ростюючім яким я тепер насолоджуюся, я не можу

так швидко сказати... Ні! Тоді скажи ТАК, Тарзане! Ми для тебе збудуємо най-кращу велику хату в оселі лікуючих мужів!